

ERIK DOMINIK NOVÁK

ČEKEJ MNE
ZA VODOU

Erik Dominik Novák

ČEKEJ MNE ZA VODOU

UDĚLEJ KRŮČKŮ VÍC

Krůček popojít zkus,
obejmi mne tou svojí rukou medvědí,
do garáže již zaparkuj vůz,
Tys u mne vždycky měl plus,
teď láska má začíná růst,
a kdož vzadu stál, nyní je v popředí

Udělej krůčků víc –
Já již do krůčků Tvých pronikám
Cos napekl, můžeš i sníst,
dort olíznout, ba jej i svlíct,
a stále dokola v loži, i kuchyni píct –
A když s rozbřeskem vyhasne svíc,
já znám cestu k Vám –

ČEKEJ MNE ZA VODOU

Pověz mi, můj milý, jaký máš plán,
tak, aby bylo všechno fajn
Nás mezi dveřmi nevítaj,
a všechna vrátka, žel, ven se otvíraj

My dva na sebe čekali,
dnes mjííme se vpovzdálí
Nejsme dospělí, a mne táta neříká,
že ten nejhezčí čas mi utíká

Čekej mne, milý, za vodou
Až já brod najdu náhodou,
to dávno budu dospělá,
a šaty svými, zbarvená do běla

My před oltář svůj najdem vchod,
dušička k duši práh, i strop
A pod šaty svými, zbarvenými do běla,
požehná nám nejedna podaná ruka anděla

JÁ, „LÁSKO MÁ,“ TI NEŘÍKÁM

Já, „Lásko má,“ Ti neříkám,
a dávno s Tebou si netykám
A nežli zas oslovím Tě, „Miláčku,“
Ty hledej cest, jak se ctí vybrat zatačku

Já ležím doma schoulená,
je mne jedno, zda slunce svítí, či je tma
Tys opustil mne v rozcestí,
a rozhodl ses kráčet jinam za štěstím

Já chci zas oslovit Tě, „Miláčku,“
Ty dej mne důvod vybrat zatačku
Že Ty jsi, já nejsem schoulená,
s Tebou já tykám si, a říkám Ti, „Lásko má“

NA TVÉ MISCE VAH

Řekls mi již včera při milování,
„Lásko má, já mám někdy strach,
že poslední je naše první shledání,
já nejsem si jist, zda vyrovnám se Tvé misce vah“

Leč, neváhej, a polkni plným douškem,
co Ti dám, což spatří pouze Tvůj zrak
Co povíš mi, jest stráveno mým ouškem,
a pro jiné, přes totéž nejede vlak

Povídej mne jiných slůvek z lásky,
lásko má, i já mám někdy strach
Leč, z Tvého sémě, již vzrůstají dva klásky,
čímž dokládám, že jsi na mé misce vah

TEBE JÁ JIŽ NEVÍTÁM

Za Tebou já dávno nechodím,
a spát s Tebou více nebudu,
mému pokoji vévodí
za léta chlad

Nežli zas prut svůj nahodím,
a jinou kůstku si přivedu,
to dříve luna porodí,
a v poledne půjde spát

Tebe já dávno nevítám,
a mám jen chmurnou náladu,
a dále jen s tímtéž počítám,
a vlasů svých, rozhodně nebudu si rvát –

TY PŘIPADÁŠ SI ZAKLETÁ

Ty připadáš si možná zakletá,
sic miluješ, jiná se vdává
Sémě své chtělas mít do léta,
leč, od jiné, přišla týž zpráva

Ty vkládáš naději do léta,
že čáp nemine Tvé lože
Sic mladá, cítíš se staletá,
a dále nedbáš o svoje tváře

Čáp mine, leč pak se zastaví,
sté chystej pro jiné zprávu,
že smejčíš, vytíráš podlahy,
že nějaký čas Ty nedáš si kávu

Vkládalas naději do léta,
pak přišlo barevné listí
A Tvé sémě, dnes hraje si právě tam,
kde čáp Tvůj dvorek Váš čistí